ZAKON O PREKRŠAJIMA ("Sl. novine FBiH", br. 63/2014, "Sl. glasnik BiH", br. 41/2022 - odluka US BiH i 68/2022 - odluka US BiH i "Sl. novine FBiH", br. 19/2025)

ZAKON O PREKRŠAJIMA

("Sl. novine FBiH", br. 63/2014, "Sl. glasnik BiH", br. 41/2022 - odluka US BiH i 68/2022 - odluka US BiH i "Sl. novine FBiH", br. 19/2025)

DIO PRVI

I. OPĆE ODREDBE

Član 1

Predmet Zakona

Ovim zakonom definira se: prekršaj, prekršajne sankcije, postupak prema maloljetnicima, zastara, prekršajni postupak, prekršajni nalog, zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, usmeni pretres, rješenje o prekršaju, žalba, povrat u pređašnje stanje, ponavljanje postupka, evidencija i brisanje sankcija, izvršenje kazni, kao i druga pitanja od značaja za prekršaje na području Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Član 2

Definicija prekršaja

(1) Prekršaj predstavlja kršenje propisa, javnog poretka ili drugih društvenih vrijednosti koje nisu zaštićene krivičnim zakonima i drugim zakonima u kojima su propisana krivična djela, kao i kršenje drugih propisa kojima su određena obilježja prekršaja i za koje su propisane sankcije.

(2) Odgovornost za prekršaj pretpostavlja izvršenu ili propuštenu protivpravnu skrivljenu radnju koja je propisom nadležnog organa određena kao prekršaj.

(3) Nema prekršaja ukoliko je isključena protivpravnost ili krivica iako postoje sva bitna obilježja prekršaja.

(4) Prekršaj može biti počinjen činjenjem ili nečinjenjem.

(5) Nehat od izvršioca je dovoljan da se izvršilac smatra odgovornim za prekršaj, osim ako je odredbama o prekršajima propisano da će izvršitelj biti kažnjen za djelo počinjeno isključivo sa umišljajem.

(6) Prekršaj mogu počiniti fizička i pravna lica.

(7) Pokušaj izvršenja prekršaja nije kažnjiv.

Član 3

Značenje izraza

(1) Posebni izrazi u smislu ovog zakona imaju sljedeća značenja:

1) ovlašteni organ je bilo koji od sljedećih:

a) nadležni policijski organ Bosne i Hercegovine, Federacije ili kantona,

b) nadležni inspekcijski organi ili

c) ministarstvo, preduzeće ili drugo pravno lice koje ima javna ovlaštenja i u čiju nadležnost spada direktno ili indirektno provođenje bilo kojeg zakona ili propisa koji propisuju prekršaje;

2) Registar novčanih kazni i prekršajne evidencije je elektronska baza podataka o izrečenim novčanim kaznama za prekršaje, drugim prekršajnim sankcijama i troškovima postupka kao što je propisano u Zakonu o Agenciji za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08);

3) okrivljeni je pravno ili fizičko lice protiv kojeg je pokrenut prekršajni postupak;

4) oštećeni je pravno ili fizičko lice koje je pretrpjelo štetu koja je na bilo koji način nastala počinjenjem prekršaja;

5) sud je općinski sud u kojem je osnovano prekršajno odjeljenje;

6) drugostepeni sud je nadležni kantonalni sud;

7) kažnjenik je osoba za koju je konačnim prekršajnim nalogom ili pravomoćnim rješenjem o prekršaju ustanovljeno da je odgovorna za određeni prekršaj;

8) uručenje pismena poštom je uručenje putem preporučene pošte na adresu fizičkog lica koje je određeno u Registru prebivališta i boravišta, a koju vodi Glavni centar za obradu podataka u Bosni i Hercegovini ili na registriranu adresu sjedišta pravnog lica;

9) posao (rad) za opće dobro je neplaćeni rad u korist društva kojim se ne vrijeđa ljudsko dostojanstvo i ne ostvaruje profit i koji se može izreći samo uz pristanak učinitelja, a ne može trajati kraće od 10 sati niti duže od 120 sati, s tim što se ne može obavljati duže od dva sata dnevno.

(2) Gramatička terminologija korištenja muškog ili ženskog roda podrazumijeva uključivanje oba roda.

(3) Značenje izraza navedenih u članu 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10 i 42/11 - u daljnjem tekstu: Krivični zakon) koristit će se u ovom zakonu ukoliko se kontekstom jasno ne zahtijeva drugačije.

Član 4

Prava osoba okrivljenih za prekršaje

Niko ne može biti kažnjen za prekršaj, niti se prema njemu mogu primijeniti prekršajne sankcije ako radnja koja mu se stavlja na teret prije nego što je bila izvršena nije bila zakonom, ili na zakonu osnovanom propisu određena kao prekršaj i za koju zakonom ili drugom na zakonu osnovanom propisu nije propisana vrsta i visina sankcije za učinitelja.

Član 5

Svako ko je okrivljen da je počinio prekršaj ima pravo zahtijevati da o njegovoj odgovornosti za počinjeni prekršaj odluči sud, ukoliko on to zahtijeva u roku koji je propisan zakonom. Takve osobe imaju pravo da:

1) smatraju se nevinim dok se ne dokaže njihova odgovornost u skladu sa zakonom;

2) u najkraćem roku biti obaviještene detaljno i na jeziku koji razumiju o prirodi i razlogu optužbi protiv njih;

3) da im se da odgovarajuće vrijeme i mogućnost za pripremu njihove odbrane;

4) brani se lično, ili putem branitelja prema vlastitom izboru, ili ukoliko nemaju dovoljno sredstava, da im se on osigura besplatno kada to zahtijevaju interesi pravde;

5) ispitaju ili da se u njihovo ime ispitaju svjedoci koji ih terete i da se osigura prisustvo i saslušanje svjedoka u njihovu korist pod istim uvjetima kao i svjedoka koji ih terete;

6) dobiju besplatnu pomoć prevodioca ako ne razumiju jezik koji se upotrebljava u sudu.

Član 6

(1) Ako se protiv odgovorne osobe u pravnom licu ne može pokrenuti postupak, postupak će se pokrenuti i provesti samo protiv pravnog lica.

(2) Ako je pravno lice prestalo postojati ili postoje druge pravne smetnje za vođenje postupka, postupak će se pokrenuti i provesti samo protiv odgovorne osobe u pravnom licu.

(3) Odgovornost odgovorne osobe za prekršaj ne prestaje zato što joj je prestao radni odnos u pravnom licu ili što je u registru subjekta upisa nakon počinjenja prekršaja izvršena promjena te odgovorne osobe.

Član 7

Predstavnik okrivljene strane pravnog lica je osoba koja upravlja predstavništvom ili drugom poslovnom jedinicom tog pravnog lica u Federaciji, ukoliko za predstavnika pravnog lica ne bude određena druga osoba.

Član 8

Osobe koje ne mogu biti predstavnici pravnog lica

(1) Predstavnik pravnog lica ne može biti osoba koja je u istoj stvari svjedok.

(2) Predstavnik pravnog lica ne može biti odgovorna osoba protiv koje se vodi postupak za isti prekršaj, ili osoba koja ističe da je postupala po naredbi druge odgovorne osobe ili organa upravljanja.

(3) U slučajevima iz st. (1) i (2) ovog člana sud je dužan pozvati pravno lice da u roku osam dana odredi drugog predstavnika.

Član 9

Diplomatski imunitet

U pogledu vođenja prekršajnog postupka prema osobama koje uživaju pravo imuniteta u Bosni i Hercegovini primjenjuju se pravila međunarodnog prava.

Član 10

Za prekršaj ne mogu biti odgovorni Federacija, kanton, grad, općina i mjesne zajednice.

Član 11

(1) Ako se prije započinjanja prekršajnog postupka utvrdi da je osoba protiv koje se pokreće postupak umrla, odnosno pravno lice protiv kojeg se pokreće postupak prestalo postojati, rješenjem će se odbaciti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, a ako se činjenica smrti ili prestanak postojanja pravnog lica utvrdi nakon započinjanja postupka, rješenjem će se obustaviti prekršajni postupak.

(2) Ako se postupak može provesti protiv pravnog sljednika pravnog lica, neće se donositi rješenje iz stava (1) ovog člana, već će se zastati s postupanjem i postupak nastaviti nakon što ovlašteni organ na odgovarajući način izmijeni zahtjev. Ako je već doneseno rješenje iz

stava (1) ovog člana, nakon što ovlašteni organ izmijeni zahtjev, to će se rješenje staviti van snage i nastaviti postupak.

(3) Ako se nakon izdavanja prekršajnog naloga, a prije njegove pravomoćnosti ili stavljanja van snage, utvrdi da je okrivljeni umro, odnosno okrivljeno pravno lice prestalo postojati, rješenjem ovlaštenog organa će se prekršajni nalog staviti van snage.

(4) Rješenje iz st. (1) i (2) ovog člana donosi sud kod kojeg se nalazi spis u času utvrđenja smrti okrivljenika, odnosno prestanka postojanja pravnog lica.

Član 12

Propisivanje prekršaja

(1) Prekršaji i prekršajne sankcije mogu biti propisani zakonima Bosne i Hercegovine, Federacije, kantona ili drugim propisima Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Vlade Federacije, vlada kantona i odlukama gradskog ili općinskog vijeća.

(2) Organi ovlašteni za donošenje propisa o prekršajima mogu propisivati samo kazne i zaštitne mjere predviđene ovim zakonom i u granicama koje određuje ovaj zakon.

(3) Organi ovlašteni za donošenje propisa iz stava (1) ovog člana mogu propisivati prekršajne kazne i zaštitne mjere samo za povrede propisa koje oni donose u okviru svoje nadležnosti utvrđene Ustavom i zakonom, pod uvjetima određenim ovim zakonom.

(4) Organ ovlašten da propisuje prekršajne kazne i zaštitne mjere ne može ovo pravo prenijeti na druge organe.

Član 13

Vrijeme izvršenja prekršaja

Prekršaj je izvršen u vrijeme kada je počinilac radio ili bio dužan raditi, bez obzira na to kada je posljedica nastupila.

Član 14

Mjesto izvršenja prekršaja

Prekršaj je izvršen kako u mjestu gdje je počinilac radio ili bio dužan raditi tako i u mjestu gdje je nastupila posljedica.

Član 15

Nadležnost sudova

(1) Sudovi u Federaciji stvarno su nadležni odlučivati o prekršajima iz člana 12. stav (1) koji su počinjeni na teritoriji Federacije.

(2) Sud na čijem je području počinjen prekršaj mjesno je nadležan za vođenje prekršajnog postupka.

Član 16

Izricanje prekršajne sankcije

(1) Prekršajnu sankciju može izreći sud u prekršajnom postupku koji je pokrenut i proveden u skladu s ovim zakonom.

(2) Ovlašteni organ može izreći prekršajnu sankciju putem izdavanja prekršajnog naloga u skladu s postupkom koji je propisan ovim zakonom.

Član 17

Lišenje slobode i garancija kao osiguranje prisustva i plaćanja novčane kazne

(1) Policijski službenik može na zahtjev ovlaštene službene osobe lišiti slobode osobu koja je osumnjičena za prekršaj, ali je dužna takvu osobu odmah, a najkasnije u roku 12 sati, izvesti pred sud kako bi se osiguralo njeno prisustvo u sudu pod sljedećim uvjetima:

1) kada osoba odbija ili nije u mogućnosti otkriti svoj identitet,

2) kada osoba nije nastanjena u Bosni i Hercegovini ili privremeno boravi u inozemstvu, a postoji sumnja da može pobjeći kako bi izbjegla odgovornost za prekršaj ili

3) kada postoji opasnost da će osoba nastaviti sa vršenjem prekršaja, ili ponovo počiniti istovrsni prekršaj.

(2) Sud mora ispitati okrivljenog odmah a najkasnije u roku 12 sati od trenutka kada je ta osoba lišena slobode.

(3) Svako lišenje slobode može biti određeno samo ako se ista svrha ne može ostvariti drugom mjerom, mora biti razumno i u skladu s prirodom počinjenog prekršaja, a mora se voditi računa o starosti i drugim ličnim osobinama te osobe, tako da dužina trajanja lišenja

slobode odgovara okolnostima. Svaka osoba lišena slobode u skladu s odredbama ovog člana mora biti u najkraćem roku obaviještena detaljno i na jeziku koji razumije o razlozima za lišenje slobode, kao i o prekršaju koji joj se stavlja na teret.

(4) Radi osiguranja prisustva pred sudom policija ili drugi ovlašteni organ može zahtijevati od osobe koja je okrivljena za prekršaj, a nema prebivalište u Bosni i Hercegovini ili privremeno boravi u inozemstvu a želi napustiti Bosnu i Hercegovinu prije okončanja postupka, a za koju postoji sumnja da može pobjeći kako bi izbjegla odgovornost za prekršaj, da preda svoj pasoš ili drugi identifikacijski dokument do pojavljivanja na sudu, ali ne duže od 24 sata. Uz prekršajni nalog, ili zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka sudu će se predati pasoš ili drugi identifikacijski dokument.

(5) Radi osiguranja plaćanja novčane kazne osobi koja je okrivljena za prekršaj, a nema prebivalište u Bosni i Hercegovini, ili privremeno boravi u inozemstvu a želi napustiti Bosnu i Hercegovinu prije okončanja postupka, a za koju postoji sumnja da može pobjeći kako bi izbjegla odgovornost za prekršaj, sudija može naložiti da položi novčanu garanciju u visini maksimalne kazne koja može biti izrečena za takav prekršaj.

Član 18

Primjena odredaba Krivičnog zakona i Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

(1) Ukoliko nije drugačije propisano odredbama ovog zakona, sljedeće odredbe Krivičnog zakona će se mutatis mutandis primjenjivati na prekršaje: čl. 26. i 27. koji nose naziv "Nužna odbrana" i "Krajnja nužda"; čl. 31., 32. i 33. Koji nose naziv "Saučiniteljstvo", "Podstrekavanje" i "Pomaganje"; član 36. pod nazivom "Ubrojivost"; član 37. pod nazivom "Umišljaj"; član 38. pod nazivom "Nehat"; član 39. pod nazivom "Stvarna zabluda"; član 40. Pod nazivom "Pravna zabluda" i Glava XIV. pod nazivom "Odgovornost pravnih osoba".

(2) Ukoliko nije drugačije propisano odredbama ovog zakona sljedeće odredbe Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i

Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09 i 12/10 - u daljnjem tekstu: Zakon o krivičnom postupku) će se mutatis mutandis primjenjivati u prekršajnom postupku: Glava I. pod nazivom "Osnovna načela"; Glava III. pod nazivom "Pravna pomoć i službena saradnja"; Glava IV. Odjeljak 2. pod nazivom "Mjesna nadležnost" i Odjeljak 3. pod nazivom "Spajanje i razdvajanje postupka"; Glava V. pod nazivom "Izuzeće"; Glava VII. pod nazivom "Branitelj"; Glava VIII. Odjeljak 1. pod nazivom "Pretres stana, prostorija i osoba"; Glava VIII. Odjeljak 2. pod nazivom "Privremeno oduzimanje predmeta i imovine"; Glava VIII. Odjeljak 4. pod nazivom "Ispitivanje osumnjičenog"; Glava VIII. Odjeljak 5. pod nazivom "Ispitivanje svjedoka"; Glava VIII. Odjeljak 6. Pod nazivom "Uviđaj i rekonstrukcija "; Glava VIII. Odjeljak 7. pod nazivom "Vještačenje"; Glava XI. pod nazivom "Podnesci i zapisnici"; Glava XII. pod nazivom "Rokovi"; Glava XIV. pod nazivom "Dostavljanje pismena"; Glava XVI. pod nazivom "Troškovi krivičnog postupka"; Glava XVII. pod nazivom "Imovinsko-pravni zahtjevi"; Glava XXI. pod nazivom "Glavni pretres"; Glava XXIII. Odjeljak 1. pod nazivom "Žalba na prvostepenu presudu"; Glava XXIV. pod nazivom "Vanredni pravni lijekovi"- "Ponavljanje postupka"; Glava XXVII. pod nazivom "Postupak prema maloljetnicima", Glava XXVIII. Pod nazivom "Postupak za krivična djela protiv pravnih osoba" i Glava XXIX. pod nazivom "Postupak za primjenu mjera sigurnosti, za oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom i za opozivanje uslovne osude".

(3) U slučaju bilo kakvih nesaglasnosti između odredbi Krivičnog zakona iz stava (1) ovog člana i odredbi Zakona o krivičnom postupku iz stava (2) ovog člana i ovog zakona, primjenjivat će se odredbe ovog zakona. Upućivanje na odredbe Zakona o krivičnom postupku koje se odnose na tužitelja na odgovarajući način primjenjivat će se na svaki ovlašteni organ.

Član 19

Odmjeravanje kazni

Ako se prilikom odmjeravanja kazne utvrdi da prekršajem nisu prouzrokovane teže posljedice, a postoje olakšavajuće okolnosti koje ukazuju da se i blažom kaznom može postići svrha kažnjavanja, propisana kazna može se ublažiti tako što će se izreći kazna ispod najmanje mjere kazne propisane za taj prekršaj, ali ne ispod najmanje zakonske mjere te vrste kazne.

Član 20

Naknada štete kao razlog obustave postupka

Sud može obustaviti postupak protiv počinioca prekršaja za koji je propisana novčana kazna kao jedina kazna u iznosu do 1.000,00 KM, ako je on dobrovoljno nakon počinjenja prekršaja, a prije održavanja usmenog pretresa otklonio protivpravno stanje ili nadoknadio štetu koju je prouzrokovao prekršajem.

II. SANKCIJE

Član 21

Vrste sankcija

(1) Sljedeće sankcije mogu biti izrečene osobi odgovornoj za počinjeni prekršaj:

1) novčana kazna;

2) uvjetna osuda;

3) ukor i

4) zaštitne mjere.

(2) Sljedeće mjere mogu biti izrečene kao posljedica odgovornosti za počinjeni prekršaj:

1) oduzimanje imovinske koristi;

2) obaveza naknade štete;

3) kazneni poeni i

4) lišenje slobode radi naplate novčane kazne.

Član 22

Novčana kazna

(1) Novčana kazna može se propisati u određenom rasponu ili u fiksnom iznosu.

(2) Za prekršaje iz oblasti poreza, carina, finansija, zaštite okoliša i koncesija, radnih odnosa i zaštite na radu novčane kazne mogu se propisati u višestrukom iznosu ili kao procenat porezne, carinske, finansijske ili koncesijske obaveze koja je trebala biti plaćena, ili kao procenat ili višestruki iznos vrijednosti robe koja je predmet prekršaja, ali ne u iznosu većem od 200.000,00 KM.

(3) Kada zakon određuje raspon u visini novčane kazne za određeni prekršaj sud će odrediti visinu kazne uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti uključujući, ali ne ograničavajući se na težinu prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti okrivljenog, uvid u evidenciju o njegovim prethodnim prekršajima, njegovu finansijsku situaciju, kao i da li je iskazao kajanje.

(4) Novčana kazna za fizičko lice ne može se propisati u iznosu nižem od 30,00 KM, za odgovornu osobu u pravnom licu u iznosu nižem od 50,00 KM, za pravno lice u iznosu nižem od 500,00 KM, a za osobu koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost - obrt u iznosu nižem od 100,00 KM.

(5) Za prekršaj propisan zakonom novčana kazna može se propisati za fizičko lice do 10.000,00 KM, za odgovornu osobu u pravnom licu do 20.000,00 KM, a za pravno lice do 200.000,00 KM.

(6) Za prekršaj koji počini osoba koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost - obrt zakonom se može propisati novčana kazna do 20.000,00 KM.

(7) Za prekršaj propisan uredbom ili odlukom vlade, odlukom gradskog ili općinskog vijeća novčana kazna može se propisati za fizičko lice do 3.000,00 KM, za odgovornu osobu u pravnom licu do 5.000,00 KM, za pravno lice do 10.000,00 KM, a za osobu koja obavlja samostalnu poslovnu djelatnost - obrt u iznosu do 6.000,00 KM.

Član 23

Rok plaćanja novčane kazne

(1) Rješenjem o prekršaju odredit će se rok u kojem novčana kazna treba biti plaćena, koji ne može biti kraći od osam dana niti duži od tri mjeseca od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju.

(2) U slučaju plaćanja novčane kazne u roku određenom na osnovu člana 57. ovog zakona kažnjenik se oslobađa plaćanja 50% iznosa izrečene novčane kazne.

Član 24

Sticaj

(1) Ukoliko okrivljeni jednom ili sa više radnji počini više prekršaja, novčana kazna utvrdit će se za svaki pojedini prekršaj, a onda će biti izrečena jedinstvena novčana kazna na osnovu tako utvrđenih novčanih kazni.

(2) Izrečena jedinstvena novčana kazna iz stava (1) ovog člana mora biti veća od svake pojedinačne utvrđene novčane kazne, ali ne smije preći zbir utvrđenih novčanih kazni.

Član 25

Uvjetna osuda

(1) Uvjetnom osudom sud okrivljenom utvrđuje novčanu kaznu i/ili zaštitnu mjeru i istovremeno određuje da se ona neće izvršiti ako okrivljeni za vrijeme koje odredi sud, a koje ne može biti kraće od šest mjeseci niti duže od jedne godine (vrijeme provjere), ne izvrši novi prekršaj ili ispuni drugi uvjet koji mu odredi sud.

(2) Pri odlučivanju hoće li izreći uvjetnu osudu sud će, vodeći računa o svrsi uvjetne osude, posebno uzeti u obzir ličnost okrivljenog, njegov raniji život, njegovo ponašanje poslije izvršenog prekršaja, stepen prekršajne odgovornosti i druge okolnosti pod kojima je prekršaj izvršen.

(3) Zaštitne mjere izrečene uz uvjetnu osudu se izvršavaju.

Član 26

Opoziv uvjetne osude

(1) Uvjetna osuda opozvat će se ako uvjetno kažnjeni u roku za koji je odgođeno izvršenje kazne i/ili zaštitne mjere izvrši novi isti takav ili teži prekršaj, ili ako ne ispuni postavljeni uvjet.

(2) U slučaju opozivanja uvjetne osude sud koji vodi prekršajni postupak izreći će, primjenom odredaba člana 24. Ovog zakona, kaznu i/ili zaštitnu mjeru za ranije izvršeni i za novi prekršaj, uzimajući kaznu i/ili zaštitnu mjeru iz opozvane odluke kao već utvrđenu.

Član 27

Ukor

(1) Ukor je prekršajnopravna sankcija koja se može primijeniti prema počiniocu prekršaja za koji je propisana kao jedina kazna novčana kazna do 3.000,00 KM, a sud utvrdi da postoje okolnosti koje u značajnoj mjeri umanjuju odgovornost okrivljenog, te da se radi o očito lahkom obliku tog prekršaja, a da se, s obzirom na sve okolnosti koje se tiču počinioca ili njegovog odnosa prema oštećenom i naknadi štete prouzrokovane prekršajem i da postoje uvjeti na osnovu kojih sud može zaključiti da će se okrivljeni ubuduće uzdržati od činjenja prekršaja i bez kažnjavanja novčanom kaznom.

(2) Ukor se može primijeniti i na prekršaje počinjene u sticaju ako su se za svaki od tih prekršaja stekli uvjeti iz stava (1) ovog člana.

Član 28

Zaštitne mjere

(1) Zaštitne mjere mogu se propisati samo zakonom.

(2) Za prekršaj se mogu propisati sljedeće zaštitne mjere:

1) oduzimanje predmeta,

2) zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti,

3) potpuna ili djelimična zabrana upravljanja motornim vozilom,

4) liječenje od zavisnosti i

5) zabrana pristupa oštećenom, objektima ili mjestu izvršenja prekršaja.

(3) Zakonima koji propisuju prekršaje mogu se odrediti dodatne vrste zaštitnih mjera, s tim da svaka zaštitna mjera koja nije predmet direktnog izvršenja od organa vlasti mora biti uvjetovana dobrovoljnim pristankom okrivljenog na takvu zaštitnu mjeru od okrivljenog.

Član 29

Izricanje zaštitnih mjera

(1) Sud može rješenjem o prekršaju okrivljenom izreći jednu ili više zaštitnih mjera. Kada razlozi za izricanje zaštitnih mjera prestanu postojati, zaštitna mjera bit će opozvana.

(2) Trajanje zaštitne mjere predstavlja najkraći period potreban da se okrivljeni spriječi da počini sličan prekršaj, kao što je određeno od suda, uzimajući u obzir sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, uključujući, ali ne ograničavajući se na težinu prekršaja i njegove posljedice, stepen odgovornosti okrivljenog, uvid u evidenciju o njegovim prethodnim prekršajima ili krivičnim djelima, njegovu finansijsku situaciju, kao i da li je iskazao kajanje.

(3) Ovlašteni organ može prekršajnim nalogom izreći samo jednu zaštitnu mjeru u najkraćem predviđenom trajanju, kao i zaštitnu mjeru oduzimanja predmeta.

Član 30

Sticaj zaštitnih mjera

Ako je jednim rješenjem za više prekršaja utvrđeno više zaštitnih mjera iste vrste za koje je propisano da će se izreći u određenom trajanju, izreći će se jedinstvena zaštitna mjera jednaka zbiru trajanja pojedinačno utvrđenih zaštitnih mjera, s tim da ona ne može preći najvišu zakonsku granicu trajanja te vrste zaštitne mjere.

Član 31

Oduzimanje predmeta

(1) Predmeti koji su upotrijebljeni, ili su bili namijenjeni za izvršenje prekršaja, ili koji su nastali izvršenjem prekršaja mogu se oduzeti ako su vlasništvo okrivljenog.

(2) Predmeti iz stava (1) ovog člana mogu se oduzeti i kada nisu vlasništvo okrivljenog ako je to neophodno radi zaštite interesa opće sigurnosti, čuvanja života i zdravlja ljudi, sigurnosti robnog prometa ili razloga javnog morala, kao i u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

(3) Sud koji donosi rješenje o prekršaju ili ovlašteni organ koji izdaje prekršajni nalog odredit će, u skladu s posebnim propisima, da li će se oduzeti predmeti uništiti, prodati ili predati odgovarajućem ovlaštenom organu. Sredstva ostvarena prodajom pripadaju odgovarajućem budžetu u skladu sa zakonom koji uređuje pripadnost javnih prihoda.

(4) Predmeti koji se prema zakonu mogu oduzeti ili se oduzimaju, oduzet će se i kada se prekršajni postupak ne završi odlukom kojom se okrivljeni oglašava odgovornim, ako to zahtjevaju interesi opće sigurnosti ili razlozi morala, kao i u drugim slučajevima određenim posebnim zakonom. O oduzimanju predmeta donosi se posebno rješenje.

(5) Oduzimanjem predmeta ne dira se u pravo trećih osoba na naknadu štete od okrivljenog.

Član 32

Zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti

(1) Zabrana odgovornoj osobi da obavlja određene poslove sastoji se u zabrani okrivljenom da obavlja poslove koje je obavljao u vrijeme izvršenja prekršaja ili rukovodnu dužnost u privrednom ili finansijskom poslovanju, ili određenu vrstu poslova ili sve ili neke dužnosti vezane uz raspolaganje, korištenje, upravljanje ili rukovanje povjerenom imovinom.

(2) Ako propisom kojim se određuje prekršaj nije drugačije određeno, zabrana odgovornoj osobi da obavlja određene poslove izriče se kada odgovorna osoba zloupotrijebi dužnost radi izvršenja prekršaja.

(3) Sud može okrivljenom fizičkom licu zabraniti vršenje poziva, djelatnosti ili dužnosti ako je počinilo prekršaj vršeći takav poziv,

djelatnost ili dužnost i ako sud utvrdi da bi dopuštanje okrivljenom da i dalje vrši takav poziv, djelatnost ili dužnost moglo rezultirati počinjenjem prekršaja u budućnosti. Zabrana kažnjenoj osobi da obavlja određene poslove može se izreći u trajanju od tri mjeseca do jedne godine, računajući od pravomoćnosti rješenja.

(4) Sud može zabraniti okrivljenom pravnom licu vršenje određene djelatnosti ili narediti zatvaranje poslovnih prostorija ili nametnuti druga ograničenja u vršenju djelatnosti pravnom licu u periodu do šest mjeseci koja se ukažu odgovarajućim u sprečavanju budućeg činjenja prekršaja.

Član 33

Ograničenje upravljanja motornim vozilima

(1) Kao sankciju za prekršaj počinjen u saobraćaju sud i ovlašteni organi mogu okrivljenom zabraniti upravljanje motornim vozilima ili određenom vrstom motornog vozila na period koji nije kraći od 30 dana niti duži od jedne godine.

(2) Kao sankciju za prekršaj počinjen u saobraćaju sud može kažnjenom odrediti ograničenja na upravljanje motornim vozilima kao što su: zabrana upravljanja vozilom tokom noći, ili preko određene udaljenosti od kuće, ograničenje na vožnju do i s posla, ili ograničenje samo na vožnju vezanu uz obavljanje posla na period koji nije kraći od 30 dana niti duži od jedne godine.

(3) Oduzimanje vozačke dozvole može se izreći kao posljedica dodijeljenih kaznenih poena u skladu sa Zakonom o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 6/06, 75/06, 44/07, 48/10 i 84/13). Sud ili ovlašteni organi ne mogu promijeniti broj kaznenih poena koji se automatski uračunavaju kao rezultat odgovornosti za prekršaj u skladu sa Zakonom o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini.

Član 34

Liječenje od zavisnosti

(1) Uvjetna, ili ublažena sankcija može se izreći okrivljenom koji je počinio prekršaj pod odlučujućim djelovanjem zavisnosti od alkohola ili opojnih droga pod uvjetom da se podvrgne liječenju zavisnosti od alkohola i droga u određenom periodu, ili dok se ne ustanovi da ne postoji potreba za daljnjim liječenjem okrivljenog, zasnovana na mišljenju specijaliziranih stručnjaka zaduženih za liječenje, uz uvjet da trajanje takvog liječenja nije duže od jedne godine.

(2) Sud će opozvati uvjetnu ili ublaženu sankciju ukoliko se kažnjeni ne podvrgne određenom liječenju.

Član 35

Zabrana pristupa oštećenom, objektima ili mjestu izvršenja prekršaja

(1) Zabrana pristupa oštećenom, objektima ili mjestu izvršenja prekršaja izriče se radi sprečavanja počinioca da ponovi prekršaj ili nastavi ugrožavati oštećenog.

(2) Mjera iz stava (1) ovog člana izriče se na pisani prijedlog podnosioca zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka ili na usmeni zahtjev oštećenog istaknut na saslušanju u prekršajnom postupku.

(3) Odluka suda kojom se izriče zabrana pristupa mora sadržavati: vremenski period u kojem se izvršava, podatke o osobama kojima počinilac ne smije pristupiti, naznačenje objekata kojima ne smije pristupiti i u koje vrijeme, mjesta ili lokacije u okviru kojih se počiniocu zabranjuje pristup.

Član 36

Kršenje zabrane pristupa oštećenom, objektima ili mjestu izvršenja prekršaja

(1) Kažnjenik kojem je pravomoćnim rješenjem izrečena mjera zabrane pristupa, a koji pristupi oštećenom, objektima ili mjestu izvršenja prekršaja tokom trajanja mjere ili ostvari kontakt s oštećenim na nedozvoljen način ili u nedozvoljeno vrijeme, bit će kažnjen novčanom kaznom do 1.000,00 KM.

(2) Kaznom iz stava (1) ovog člana bit će kažnjen i oštećeni na čiji je prijedlog mjera određena, koji svojim radnjama navede kažnjenog da

prekrši zabranu pristupa.

Član 37

Oduzimanje imovinske koristi i naknada štete

(1) Niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu izvršenjem prekršaja.

(2) Od okrivljenog će se oduzeti novac, predmeti od vrijednosti i svaka druga imovinska korist koji su pribavljeni prekršajem ili će se okrivljeni obavezati da nadoknadi štetu koju je pretrpio oštećeni.

(3) Iznos i vrsta oduzimanja ili naknada štete odredit će se rješenjem o prekršaju.

(4) Ako kažnjenik u određenom roku ne plati novčani iznos iz stava (2) ovog člana, naplata će se izvršiti prinudnim putem.

Član 38

Oduzimanje imovinske koristi od drugog

Ako je prekršajem pribavljena imovinska korist za drugo fizičko lice ili za pravno lice, ta će se korist oduzeti.

Član 39

Zaštita oštećenog

Ako je oštećenom u prekršajnom postupku dosuđen imovinsko-pravni zahtjev, oduzimanje imovinske koristi izreći će se samo ukoliko ta korist prelazi dosuđeni imovinsko-pravni zahtjev oštećenog.

III. MALOLJETNICI

Član 40

Prekršajni postupak prema maloljetnicima

(1) Odredbe čl. 1., 2., 3., 4., 5., 12., 15., 16., 18. i 21. Ovog zakona primjenjuju se prema maloljetnim počiniocima prekršaja ukoliko u čl. od 41. do 44. ovog zakona nije drugačije određeno.

(2) Prema maloljetniku koji u vrijeme izvršenja prekršaja nije navršio 14 godina života ne može se pokrenuti, ni voditi prekršajni postupak.

(3) Prekršajni postupak prema maloljetniku može se pokrenuti samo putem zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka.

(4) Maloljetnik mora imati branitelja tokom vođenja prekršajnog postupka.

(5) Podnosilac zahtjeva za pokretanje prekršajnog postupka protiv maloljetnika jednu kopiju zahtjeva dostavlja sudu, jednu kopiju zahtjeva nadležnom organu starateljstva, a jednu kopiju maloljetniku i njegovim roditeljima, odnosno zakonskom zastupniku lično ili putem pošte.

(6) Sudija koji vodi postupak protiv maloljetnika pribavlja podatke o ličnosti maloljetnika od organa starateljstva i poziva organ starateljstva na usmeni pretres. Organ starateljstva ima pravo upoznati se s tokom usmenog pretresa, u toku postupka davati prijedloge i ukazivati na činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

(7) Kada je maloljetnik koji nije navršio 14 godina počinio prekršaj zbog propuštanja dužnog nadzora roditelja, usvojitelja, odnosno staratelja, a ove osobe su bile u mogućnosti da takav nadzor vrše, roditelj, usvojitelj ili staratelj maloljetnika bit će kažnjen za prekršaj kao da ga je sam učinio.

(8) Zakonom se može propisati da će za prekršaj biti kažnjen i roditelj, usvojitelj, odnosno staratelj maloljetnika koji ima od 14 do 18 godina koji je počinio prekršaj ako je počinjeni prekršaj posljedica propuštanja nadzora nad maloljetnikom, a bili su u mogućnosti vršiti takav nadzor.

NAPOMENA: Ovaj dokument nije objavljen u cijelosti.